N°. 33. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 17 Maart.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is *f* 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

In ons blad van den 1. Februarij ll., N°. 14, deelden wij onzen lezers, als *proeve van Nederlandsche Nationaliteit*, mede, dat eenen bronzen gedenkpenning was uitgegeven op den terugkeer van *Venlo* onder het gebied van Koning WILLEM, en dat deze penning niet in *Nederland*, maar te *Brussel*, was vervaardigd.

Volgens het *Handelsblad* van den 10. Maart jl., heeft Z. M., bij besluit van den 11. Februarij te voren, aan den vervaardiger dezer Medaille eene gratificatie toegelegd.

Wij weten niet, uit welk fonds deze gratificatie is verstrekt geworden; waarschijnlijk niet uit het fonds voor de *Nationale Nyverheid*, welk fonds, ofschoon onder het beheer van het Departement van *Buitenlandsche Zaken* gebragt, toch niet geheel of gedeeltelijk zal aangewend worden tot aanmoediging van *Buitenlandsche Nyverheid*, zoo als het geval zou kunnen geacht worden te zijn, indien daaruit gratificatiën werden verleend aan kunstenaars, die, te *Brussel* gedomicilieerd zijnde, niet kunnen geacht worden *Nederlanders* te zijn. Het *Handelsblad*, noemt voorts deze Medaille „*een kunststuk, waaraan elk regt laat wedervaren.*" Waarschijnlijk heeft de lofredenaar het zoogenaamde kunststuk niet, of althans niet naauwkeurig, gezien, anders begrijpen wij niet, dat een gedenkpenning, welke, zoo als deze, ontsierd wordt *door eene kapitale fout in de inscriptie*, (vermoedelijk door de onbekendheid van den vervaardiger met de Nederlandsche taal,) een kunststuk kan genoemd worden.

Wij willen overigens gaarne gelooven, dat de vervaardiger een kunstenaar is, doch daar het ons, in dit vak, aan geene *Nederlandsche kunstenaars* ontbreekt, wenschen wij, dat, indien weder eens de eene of andere merkwaardige gebeurtenis, door eenen gedenkpenning, mogt vereeuwigd moeten worden, zoodanige gedenkpenning dan door eenen Nederlander zal vervaardigd worden.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen: dat blijkens bij hen ingekomen berigt aan de Rolbrug voor het Ravelijn buiten de Duinpoort dezer Stad, eenige noodzakelijke herstellingen moeten worden verrigt, waarmede op Maandag den 23. dezer maand, een aanvang zal worden gemaakt, en eerst met den 12 April daaraanvolgende zullen wezen afgeloopen, zoo dat de passage voor Rijtuigen, over gemelde Brug, gedurende dien tijd, zal gesloten zijn.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 13. Maart 1840.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtb.,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 10. Maart. Volgens een gerucht zou Don *Miguel* nu eindelijk geneigd zijn om zijne aanspraken op den Portugeschen troon op te geven: hij behoudt zich echter alle regten als Prins voor, alsmede eene jaarlijksche toelage overeenkomstig zijnen stand: verder verlangt hij zijn in beslag genomen privaat-vermogen terug en vordert de bevestiging van alle door hem verleende titels en orden.

— Men meldt uit Stuttgard dd. 1 Maart: Ongeveer een jaar geleden, kocht eene jonge en rijke weduwe uit Zwitserland het kasteel Rotbäcker en stichtte er eene godsdienstige sekte, gegrond op gemeenschap van vrouwen en goederen, onder den naam van sekte der Babyloniërs. Het ontbrak niet aan personen van beide seksen, die er zich bijvoegden, en het kasteel had weldra het aanzien eener kleine bedrijvige stad, waarin orde, werkzaamheid en eensgezindheid schenen te heerschen, zoo dat de plaatselijke autoriteit, schoon het genootschap niet geheel onberispelijk was in zeden, het vooreerst duldde en de handelingen opmerkte. Na verloop van acht maanden kwamen er echter hevige twisten, gevolgen van jaloezij onder de vrouwen en van oneenigheid over de verdeeling van werk en belooning. In dezen staat van zaken is de politie tusschen beide gekomen en heeft onderscheidene leden der sekte gearresteerd met de beschuldiging van meer of min zware overtredingen, terwijl de associatie verder verboden en het kasteel verkocht is met toestemming der belanghebbenden. De som is in de koninklijke schatkist gestort, tot dat de geldelijke belangen der leden definitief zullen geregeld zijn.

— Te Wilna is eene amnestie van den Keizer uitgevaardigd, ten behoeve der deelnemers aan den opstand van 1831 in de Litthausche en aangrenzende Gouvernementen, met uitzondering echter van diegenen welke zich aan het hoofd van dien opstand hadden geplaatst.

— De Pacha van Samsun heeft ronduit geweigerd den hattischeriff van 3. November te laten afkondigen en soortgelijke berigten moeten uit Bosnië en Herzegowina ontvangen zijn. *Reschid*-Pacha had, op het ontvangen dezer tijdingen, de onmiddellijke afzetting der wederspannigen verlangd, maar zich verpligt gezien dezen eisch te laten varen, en zich met het afzenden van nieuwe bevelen tot gehoorzaamheid te vergenoegen.

ENGELAND.

LONDEN, den 11. Maart. In het Huis der Gemeenten heeft de Heer *Leader* eene motie gedaan, om aan de verbannen Chartisten *Frost*, *Williams* en *Jones* volkomene vergiffenis te doen schenken, naar aanleiding van petitien, dit verzoek inhoudende, welke door meer dan 120,000 personen waren geteekend. Dit voorstel, dat door den Heer *Hume* ondersteund, doch door den Heer *F. Maule* en anderen bestreden werd, is met 68 tegen 5 stemmen verworpen.

— Men spreekt hier van een plan, om de communicatie met de Indiën door middel van groote en buitengemeen sterke stoombooten te verbeteren, die alle maanden zullen varen van eene haven in het kanaal naar Alexandria met de brievenmalen voor de Indiën en voor de Middellandsche Zee, en bij de uit- en te huisreis alleen Malta en Gibraltar zullen aandoen. Elke boot moet de geheele reis naar Alexandria en terug doen, te Alexandria na het lossen der malen wachten naar de brieven die voor hier bestemd zijn en naar de passagiers, en des noods bij hare terugkomst in de Engelsche haven quarantain houden. Men berekent dat tot de reis naar Alexandria vijftien en tot de terugreis zestien dagen noodig zullen zijn. Men meent ook, zoo het plan doorgaat, den weg over Marseille onnoodig te maken, en dus Engeland niet langer afhankelijk te doen zijn van Frankrijk in de gemeenschap met de Indiën. Nog zegt men dat eene linie van stoombooten tusschen Calcutta, Madras, Ceylon en Suez opgerigt zou worden, om dus den geheelen weg te volmaken. Het gelukken van het plan zou hoofdzakelijk daarvan afhangen, dat men Portsmouth tot haven van aankomst en afvaart koos, in plaats van Falmouth.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13. Maart. Op het kasteel van Compiègne worden vele toebereidselen gemaakt voor de voltrekking van het huwelijk van den Hertog *van Nemours*. De koninklijke familie zal den 21 Maart van Parijs derwaarts vertrekken, het huwelijk zal den 24 worden voltrokken en het hof zal tot 1 Mei te Compiègne blijven.

— Terwijl de beide Kamers van het Parlement te Londen zich openlijk beklagen, dat de fransche marine zich versterkt, zoo blijft de Engelsche admiraliteit niet in gebreken om oorlogschepen te laten bouwen. Binnen korten tijd zullen er 30 nieuwe van stapel loopen.

— De departementale raad van de Jura heeft reeds sedert eenigen tijd besloten tot het oprigten van een gedenkteeken voor *Rouget de Lisle*, den vervaardiger der woorden en muzijk van het befaamde omwentelingslied, *den Marseillaanschen Marsch*. Dit gedenkteeken zou op de markt te Lons le Saulnier, waar *Rouget de Lisle* geboren is, worden opgerigt; en de woorden en muzijk van het lied zouden op hetzelve worden gegraveerd. De Fransche regering heeft 500 franken voor dit doel toegestaan, en thans is overal door Frankrijk eene inschrijving voor de oprigting van het monument geopend. — Men weet, dat *Rouget* in 1792 den Marseillaanschen marsch dichtte, en in weêrwil van den grooten opgang, dien dit lied bij de omwentelingsmannen maakte, kort daarna in den kerker geworpen werd, zoodat hij zonder den val van *Robespierre*, de *guillotine* niet ontkomen zou zijn.

— Op het eiland Malta, heeft men den 24. October jl., bij Maclouta, 6 mijlen van Valette, kelders onder den grond ontdekt, welke door groote massa's steenen verborgen waren. In dezelve heeft men vele voorwerpen der oudheid gevonden, als 8 afgoden (*idoles grotesques*), waarvan eenige gelijkenis hebben met den *Bachus*, onlangs te Pompeji opgegraven en thans vroeger in het museum Bourbon te Napels aanwezig; stukken van potten, beenderen van dieren, enz. De geleerden beschouwen deze onderaardsche kelders, door menschen gemaakt, voor graven. Men denkt, dat er meerdere voorwerpen zullen gevonden worden.

— Uit Madrid wordt onder dagteekening van den 3^n geschreven, dat de stad rustig was, maar de staat van beleg nog altijd voortduurde, eene rust, die, men moet het erkennen, in de meeste andere hoofdsteden, voor eene zeer lastige onrust gehouden zou worden.

— Wanneer, bij groote gevaren, moed en menschenliefde zich vereenigen, verdienen de bewijzen daarvan steeds vermelding. Eenen trek van dien aard, verhaalt de *Courrier de l' Isère*. Bij den aanleg van eenen weg tusschen Sechilienne en Livet had een mijnwerker, na eene mijn gevuld te hebben, het loopvuur aangestoken, dat dezelve moest doen springen. Een honderdtal werklieden, gewaarschuwd dat de uitbersting zoo straks stond te gebeuren, waren in allerijl begonnen de helling van den berg, waar aan het effenen van den koninklijken weg gearbeid wordt, op te klouteren, om zoo ver mogelijk buiten den werkingskring van het buskruid te geraken. Die werklieden wisten echter niet, dat zij op eenen grond gekomen waren, daar men eene tweede mijn geladen en aangestoken had. De Heer *Franquin*, aannemer van een deel des *wegs*, die van Sechilienne naar Livet loopt, en die ongeveer dertig schreden van de bovenste mijn stond, bemerkt in welk een dringend gevaar de werklieden zich bevinden. Het was te laat om hen eene andere rigting te doen nemen, en daarenboven hoe zou hij zich door een honderdtal arbeiders te gelijk doen hooren en verstaan? Ziende dat er geen middel was om aan al die menschen het leven te redden, zonder het zijne te wagen, aarzelt hij niet, rent naar de mijn, rukt de zundbuis weg en behoedt dus al dit werkvolk, hetwelk hem uit eenen mond als hunnen redder prijst.

BELGIE.

BRUSSEL, den 10. Maart. Het Gouvernement heeft eene commissie van zeven leden benoemd, ten einde te onderzoeken van hoe veel nut en belang het bezit van kolonien voor Belgie zijn zou, vooral om het vertier der voortbrengselen van nationale volksvlijt te bevorderen.

— Door buitengewone gelegenheid zegt het *Journal du Commerce d'Anvers*, de tijding uit Londen te hebben ontvangen, dat de Gouverneur-Generaal van Britsch-Indie, namens zijne regering, den oorlog aan China verklaard heeft. De Gouverneur moet een zeker aantal schepen tot vervoering eener vrij aanzienlijke krijgsmagt, die op 16,000 man begroot wordt, gepresi hebben. Men weet nog niet op welk punt deze troepen zullen ontscheept worden; men gelooft echter, dat dit te Canton zal plaats hebben.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 13. Maart. Volgens berigten uit Malta van 24 Februarij, zou Zr. Ms. Fregat *de Rhyn*, aan boord waarvan zich Prins *Frederik Hendrik* bevindt, dien dag van daar naar Smyrna vertrekken.

— De te Utrecht gevestigde Commissie voor de geldelijke vereffening tusschen de Nederlanden en Belgie schijnt dezer dagen hare werkzaamheden te zullen hervatten. Gisteren is de Heer Staatsraad *J. C. Baud*, lid dier Commissie, derwaarts vertrokken.

ARNHEM, den 7. Maart. Door de onverschrokkenheid van eene dame, werd heden een jongeling het leven gered. Zekere Mevrouw *S.*, op hare wandeling zijnde, zag dezen jongeling door het ijs vallen, waarop zij dadelijk zich van hare Boa ontdoet, en hem dezelve toewerpt, gelukkig wordt dezelve door den drenkeling gegrepen, en hij door Mevrouw *S.* naar den kant getrokken en zoo doende van eenen gewissen dood gered. Deze kloeke daad verdient eene eervolle vermelding.

— Men meldt uit Assen dd. 4 Maart: In het afzonderlijk gelegen Broekhuizen, een gehucht onder de gemeente Ruinenwold, binnen het zoo veerijk kwartier Meppel, openbaarde zich in de eerste dagen van September, op den stal van den landman *R. E. ten Oever*, de besmettelijke longziekte onder de runderen, zonder dat de oorzaak daarvan bij het naauwkeurigst onderzoek kon worden opgespoord. Op dien stal waren 14 runderen, waarvan, volgens de schriftelijke gemotiveerde getuigenis van twee veeartsen, 6 stuks aan die ziekte waren lijdende. Op hooger bevel zijn al die runderen, zoo gezond als ziek, gedood, en na inkerving met huid en haar ter voegzame plaatse en diepte begraven, mitsgaders al de stoffelijke voorwerpen, welke met deze runderen in betrekking waren geweest, of zoo veel noodig door verbranden vernietigd of door gepaste reiniging gezuiverd, tot uitdooving der smetstof. Aan den eigenaar is voorts verleend als onderstand, ter tegemoetkoming in de ter zake ondergane verliezen:

a) Uit het rijksfonds voor den landbouw, een derde der waarde wegens de zieke runderen, berekend naar gezonden staat;

b.) Uit de provinciale fondsen, de volle waarde zijner gezonde runderen.

Daar sedert en alzoo na verloop van nagenoeg zes maanden, deze in hare gevolgen zoo bedenkelijke veeziekte, noch te Broekhuizen noch elders in Drenthe op nieuw is waargenomen, schijnt de evenbedoelde maatregel, ook in Zeeland, naar wij meenen, met gelijken gunstigen uitslag toegepast, en in der tijd tegen de runderpest binnen ons vaderland met het gewenscht gevolg aangewend, als de meest afdoende en de meest doeltreffende te moeten worden erkend, tot het doen ophouden der besmettelijke ziekten onder het vee, die anders zulke onberekenbare schaden en verliezen opleveren.

— Men meldt uit Batavia dd. 31 October 1839.

» Van Banjoemaas wordt gemeld, dat op den 16. dezer, in het district Poerbolingo eene soort van orkaan heeft gewoed, waardoor, behalve een gedeelte der kook- en pakhuizen van de indigo-fabrijken *Bantjar* en *Pakimbaran*, 131 inlandsche woningen zijn omgewaaid, terwijl ook elders in de residentie een buitengewoon zware wind werd opgemerkt.

» In de dessa Penambangan heeft een kind van 6 jaren bij die gelegenheid het leven verloren."

VLISSINGEN, den 16. Maart. Met den 11. dezer is in dienst gesteld Zr. Ms. brik *de Courier*, liggende alhier Het commandement over dezen bodem is opgedragen aan den Kapitein-Luitenant ter zee *G. Willinck*.

— In de *Middelburgsche Courant*, van den 12. dezer, leest men het volgende:

In de *Middelburgsche Courant*, van den 5. Maart jl., heeft de Heer *J. de Kanter Philz.*, lector alhier, het door mij geplaatste in het vorig nummer van dit blad, beantwoord. Ofschoon ik in algemeene bewoordingen sprak, is het dien Heer echter duidelijk voorgekomen, dat ik met de woorden: talrijke vergadering het *natuurkundig gezelschap alhier der Heeren*, en door den lezer Z. Ed. bedoeld heb. Zonder nu te zeggen, in hoeverre die gissing gegrond is, blijkt echter, dat die Heer in dat gezelschap, de opgegevene gevoelens van den Heer *Persil* en *my* bestreden heeft, en wel zoodanig, dat zulks, ofschoon dan ook het woord belagchelijk niet gebezigd is, niet veel van de door mij opgegevene wijze verschilt. Zonder met een enkel woord te gewagen, van de door mij opgegevene *werktuigen*, waarmede ik mijne gevoelens meende te staven; zegt Z. Ed.: » dit is zeker, dat zoo de beelden in het oog *regt* staan, » men dan de geheele theorie der straalbreking en » hetgeen wij desaangaande met onze oogen zien, » niet alleen voor de grootste ongerijmdheid moet » verklaren, maar ook loochenen, hetgeen men aan » de uitgenomen oogen van doode *menschen* en *die-* » *ren* bespeurt, waar men juist de beeldtenis der » voorwerpen omgekeerd ziet, hetgeen ook niet an- » ders *kan*: doch hiertegen brengt men in, dat in » een uitgenomen oog het *leven* ontbreekt, en men » er dus geen staat op maken kan; maar de vraag » is altijd eenvoudig: of het *kristallyn* van het oog, » *al* dan *niet* volgens de wetten der straalbreking » werkt? Indien ja, dan doet het er niets toe of » er leven is dan niet, indien het slechts zijne » verheven-ronde gedaante heeft, en doorschijnend » is: dit bewijzen de verheven-ronde glazen."

Deze woorden zijn voor mij zoo voordeelig, dat ik, ofschoon niet voornemens over dit onderwerp, op deze wijze, meer te handelen, hetgeen ik dan ook hierna niet meer doen zal, uit liefde voor de waarheid, of ten minste voor het onpartijdig onderzoek, bij dezelve eenige oogenblikken moet stilstaan. De Heer *K.* meent, dat men om het denkbeeld te staven, dat de beelden *niet omgekeerd* op de retina vallen, de geheele *theorie* der straalbreking in het ongerijmde zou moeten brengen. Ik verzeker echter dien Heer, dat ik die theorie in al hare waarde en waarheid blijf huldigen, en mij tevens overtuigd houde, dat het kristallijn der oogen die wetten volgt, en ik desniettegenstaande de beelden regt op de retina meen te krijgen (ofschoon Z. Ed. stellig zegt dat het niet kan,) en zulks juist, omdat ik het bewijs daarvan in de verhevenronde glazen vind. Wie zich hiervan met mij wil overtuigen, kan bij mij een kunst-oog zien, dat geen twijfel zou overlaten. Niet anders is het gesteld, met hetgeen de Heer *K.* zegt over de uitgenome oogen van doode *menschen* en *dieren*. Het denkbeeld dat het gebrek aan leven en levensspanning, en de daardoor veroorzaakte verplanting (*) van *kristallens* en *cornia*, welke laatste de Heer *K.* geheel uit het oog verliest, en waardoor dan ook onze verschillende begrippen ontstaan, het bekende verschijnsel veroorzaakt, is, geloof ik, van *my*: zoo als den Heer *K.* wel zal bewust zijn.

Ook dit mijn gevoelen heb ik door de *kunst*, en wel in hetzelfde *oog*, gestaafd, zoo als men zich daarvan mede ten mijnent kan overtuigen. Of zou dan het teedere *oog* alleen bij het sterven, daar alles *instort* en *krimpt*, in deszelfs spanning blijven: en wat is dan ook het zoogenaamde breken van het *oog?*

Verder zegt de Heer *K.*: » Wat wilt men dan » toch met deze, tegen alle ondervinding strijdende » voorstellen?" Deze woorden zullen toch in goeden ernst wel niet beteekenen: Wat gaan ons deze nieuwigheden aan? Wij zien — en dat is genoeg! Zoo iets zou mij, (met alle nederigheid) aan de tijden van *Copernicus* en anderen doen terug denken. Maar wat beteekenen zij dan? Hetgeen de Heer *K.* zichzelven daarop antwoordt begrijp ik niet, terwijl ik mij met het overige der redenering zeer wel kan vereenigen, hoewel ik niet geloof, dat de knoop juist dáár ligt, en ik daarmede, als enkel bij het werktuigelijke blijvende, ook niets te maken heb. Wat er ook van zij, zoo veel is zeker, dat mij, in mijn vak, dikwijls gevallen zijn voorgekomen, die door het gewone *stelsel* zich niet laten verklaren, en mij eerst thans duidelijk zijn. Zoo als bijv. dat eenige ooglijders op verschillende afstanden *concave* en tevens *convexe* glazen noodig hebben.

Eindelijk weet ik zeer goed, dat ik geen *geleerde* of *natuurkundige ex professo* ben; maar ik weet tevens, dat het juist geen krijgskundige was die het *buskruid*, en geen zeeman die het *compas* uitvond.

MIDDELBURG, den 9 Maart 1840. J. A. HESS.

(*) Men gelieve hier indachtig te zijn, dat wij, hoe weinig het oog, bij het leven, van zijnen verheven vorm afwijkt, genoopt worden, tot het kunstglas onze toevlugt te nemen.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 16. Maart. Sedert den 15. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitecombe; *Princess Victoria*, H. Woodruff, beide van Londen, met pasagiers en stukgoederen; *Paoli*, C. Raingeard, van New-York; *Plato*, F. Fenney, van Charlestown, beide met katoen; *Aller*, H. Mason, van Charlestown, met katoen en rijst; *Martha*, P. Martin, van Rio Grande, met huiden; *Leopold*, P. Gerlings; *Maria Antoinette*, P. Ocke, beide van Liverpool, met klipzout, *Jean de Looquenheim*, C. Pethers, van Marseille, met wijn en stukgoederen; *Nepthunes*, J. P. Visser, van Bordeaux, met wijn en indigo; *Komeet*, C. Nassel; *Francis*, F. Delperre, beide van Messina, met fruit; *Maria Theresia*, J. Clark, van Boston, met stukgoederen; *Harmonie*, P. H. Rasmuffer, van Corsoer, met garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen; *Brugge*, T. Jackson, naar Hull, met passagiers en stukgoederen; *de jonge Anthonij*, H. Beeckman; *de Flora*, K. Teegemans, beide naar Hamburg, met suiker; *die Perle*, T. Jorgerson, naar Bremen; *Belgica*, C. Loones, naar Montevideo; *Louise*, H. Radloff, op avontuur; *Volo*, J. A. Bowder, naar New-Castle, alle vier met ballast; *la jeune Clemence*, P. Smith, naar Hull; *Mathilde*, G. Palma, naar Konstantinopel; *Charlotte*, R. Muys, naar naar Hamburg, alle drie met stukgoederen; *Maggellaan*, L. Meyer, naar Mayo, met ballast; *Mathilde*, J. Smit, naar Plymouth, met schors.

Van Gend zijn gezeild:

Delphine, J. H. Brahms; *Wilhelmina*, C. van der Steen; *la Rosalie*, D. Bein, alle drie naar Hamburg, met suiker.

— Kapitein *J. P. Visser*, voerende het Hanoversche koffschip *Nepthunes*, komende van Bordeaux, bestemd naar Antwerpen en geladen met wijn, olie en indigo, hebbende [illegible] dagen reis, en 6 man equipagie, ter reede dezer Stad gearriveerd, rapporteert: 1°. dat hij op den 10. dezer maand, in het kanaal nevens Lezard, heeft gepraaid kapitein *van der Linden*, voerende een fregatschip van Dordrecht, nommervlag R. 154, in goeden staat met N. N. O. wind, zeilende naar Batavia, hebbende toen 3 dagen reis. 2°. dat hij op den 12. derzelve maand is aangezeild door een barkschip, met wit geschilderden gang en zwarte poortgaten, doch naam onbekend, wind N. O., hebbende alleen Engeland in het gezigt, hetwelk zijne boegspriet in drie stukken brak, en onder meer andere schade zijn steven en ankerstok beschadigde, en dat hij, ofschoon dat schip aangeroepen hebbende, door hetzelve niet is geantwoord, maar aan zijn lot overgelaten.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.